

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 168.

Anden Session.

48de Mode.

Torsdagen den 12te December.

(Forts.)

Ostermann: Det har naturligtviis været mig overmaade kjært at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) gav mig Medhold i den Hovedanskuelse, hvorfra jeg gik ud, at man saa lidet som muligt bør gjøre noget Indgreb i den bestaaende Valglov. Jeg tager med Fornøielse dette til Indtægt, og jeg har heller aldrig betvivlet, at den ærede Rigsdagsmand vilde give mig Medhold deri. Naar han fremdeles her anførte, at det havde været muligt, at vi vare gaaede ind paa hans Anskuelse i 1849, saa skal jeg naturligtviis ikke vove at bestride det; men det er dog Factum, at vi ikke ere gaaede ind paa det i 1849 (Tscherning: Det foreslaae heller ikke dengang!). Sikkert er det, at der ikke er kommet saadanne særlige nye Oplysninger tilstede, som skulle bevæge os til nu at gaae ind derpaa. Jeg vil vistnok meget billigt anerkjende, at man ikke tør holde altfor stivt paa Enkeltighederne i en saadan engang vedtagen Lov, især naar man seer, at der kan komme væsentlige Ulemper deraf, men jeg har for mit Vedkommende ingen saadanne nye Ulemper seet, og jeg finder mig derfor heller ikke beføiet til at gaae ind paa den Ordning, den ærede Rigsdagsmand har andraget paa. Han siger, at han har beholdt Valgstedet, men det kan jeg virkelig ikke anerkjende; Valgstedet er ikke beholdt for andet end for en reen Formsskyld. Det forekommer mig aldeles klart, at, naar Samfingerne vide, at de kunne øye deres Valgret i deres Hjem (Tscherning: Ja! naar der ingen Appel skeer!) ja, men de kunne jo let faae Appellen til at stee; — jeg mener, at det er en aldeles simpel Sag, at den Candidat,

som de ville have, opfordre de til, at dersom han ikke faaer Stemmer nok ved Kaaringen, at han da appellerer — jeg indseer altsaa ikke, hvorfor Samfingerne skulle være saa ivrige for at komme tilstede ved denne Kaaring, naar de dog vide, at de have det i deres Magt at gjøre deres Valgret gjældende i deres Hjemstavn. Jeg kan forøvrigt i denne Anledning ikke undlade at udtale, at, uagtet jeg med al mulig Opmærksomhed har hørt, hvad det ærede Medlem har sagt om Kaaringen, og i dette Tilfælde, som i mange andre Tilfælde, med oprigtig Bevillige hørt ham, saa har det dog ikke været mig muligt at forstaae, hvad det egentlig er for en mystisk Betydning, han lægger ind i hele denne Kaaring, og det er meget muligt, at det er deri. Differencen mellem vore Anskuelser ligger (Tscherning: Ja! det er vist!) (B. Christensen: Upaatvibsligt!). Naar jeg forøvrigt oftere har yttret, at jeg troede, at Consequentsen vilde føre til, at mange Andre ville gjøre lignende Fordringer om Deling af Valgstedet, og naar jeg sigtede til de Fattige, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at det dog ikke er saa ganske Enkelte, det kommer til at gaae ud over. Det er jo be kendt, at der er mangfoldige Sogne i Landet, hvori der ere Fattige: Huusmand og Indfiddere, som have Valgret; skulle disse mange tusinde Mennesker gaae paa een Dag frem og tilbage, 6, 8, 9 a 10 Mil, saa er det sandelig en ikke ringe Uleilighed for dem, og det kan, som sagt, være, at Uleiligheden i mange Tilfælde vil være for dem nok saa stor, som for de fleste Samfinger.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, udtalte en del af, hvad jeg vilde have anseet det for min Pligt at fremhæve, og jeg kan derfor i det Væsentlige slutte mig til ham; men jeg maa